

VLADIMIR KOPICL

Fernando Arabal: *Tábori piknik*, a szabadkai Kosztolányi
Dezső Színház előadása, Urbán András rendezésében *

Több okból és megfelelő szerzői/színházi feszültséggel megrendezve Arabal háborúellenes darabját, Urbán András – a színjátszó társulat és a többi munkatárs teljes támogatásával – egyesíti a szegény és a fizikai színház energiáit, áthatva a sötét bohózat irreális fakturájával, a pánik színház darabban kódolt és jelenetekkel hangsúlyozott elemeivel, illetve azzal a performanszos eszköztárral, ami bizonyos jelenetekben – az emberinek a test mint objektum végső szintjére történő lecsupaszított logikája – a hatvanas évek végi bécsi akcionisták legextrémebb rítusaikig terjed. A hiperbolikus, ám rendezett színpadi beszéd nála az antropológiai színház repertoárjából ismert éles szimbolizmusra, ugyanakkor az arabalosan megfeszített „pan-moralista” elv szilárdan felállított travesztijára is hajlamos. Péter Ferenc és Csernik Árpád, Katkó Ferenc kiváló játékaival, a szögesdróttal körbevett és földdel alapozott minimalizált lágeri arénával (amely a jelenetek cselekményének irrealista zűrzavarjával erőteljes valósági impulzust nyújt) – jól összevágott színházi munka, amelynek sem a szereplők kifejezett színészi lehetőségeinek viszonylagos egyenlőtlensége, sem az egyes szekvenciák logikus időkezelésből való kiugrások nem vesznek el semmit a jól megragadott autentikusság lényegéből.

Orcsik Roland fordítása

(Részlet a szerző Vajdasági Professzionális Színházak 52. fesztiváljára összeállított szelekciójából)

* A fenti írás szöveges illusztráció az Urbán András-darabokról készült, itt közölt képekhez. (A szerk.)